

[POLENIEĆ *vb pf*

3 pl m pers praet pol(e)nieli.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: polenić się.

Stać się nieskorym do działania, leniwym (o wielu): Które [wolności] skorego stróża pilnie potrzebują. Póki się na nie obcy goście nie zbuntują. A zbuntują bez chyby, jakbyście widzieli. Boć nie tak inszy, jak wy, teraz polenieli. *PismaPolit* 17.

Formacje współrdzenne cf LENIĆ SIĘ.

SBu